

Korneliusz KORNILUK

BIORÓŻNORODNOŚĆ W OGRODZIE

Ogród po przejęciu od rodziców w 1997 r. został zmieniony z typowego ogródka działkowego (500 m²) w wielokulturowy w układzie WWN (woda, wilgoć, nizina) i WWS (woda, wilgoć, skała). Tworzenie różnych biotopów w mniejszym ogrodzie dostarcza użytkownikowi wielu przeżyć estetycznych i zadowolenia, dlatego można wprowadzić do uprawy wiele roślin wymagających różnych stanowisk: od skalnych poprzez bagienne, łąkowe, wodne po leśne.

Architektura ogrodu oparta jest na zasadzie pionu, poziomu i wolnej przestrzeni. Ścieżki ogrodowe są częściowo wyłożone łupanymi płytami, żwirem i zrębkami. Patrząc na ogród na pierwszym planie widzimy rośliny skalne i rośliny wydm. Nietypową ozdobą ogrodu jest łączka na dachu z roślin odpornych na suszę. Poza skalniakiem jest oczko wodne z nenufarami. Po bokach i z tyłu ogrodu znajdują drzewa owocowe oplecione lianami, a także elementy ogrodu japońskiego (cięte i formowane iglaki – sosny, jałowce, modrzewie). Przy drewnianym domku taras ze słupkami do ekspozycji roślin w doniczkach (m. in. bonsai). Wśród wielu odmian roślin występują różne gatunki grzybów np. smardz jadalny, czubajka kania, sromotnik malinowy, a także wiele mszaków specjalnie hodowanych. Teren ten zasiedla dużo różnych zwierząt: ptaków (budki lęgowe), płazów, ryb i owadów.

